

Конвенција бр. 143

Конвенција за миграции во услови на злоупотреба и унапредување еднакви можности за работниците мигранти, 1975 г.

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

Свикана во Женева од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, се состана на својата шеесетта седница на 4 јуни 1975 година, и

Сметајќи дека Преамбулата на Уставот на Меѓународната организација на трудот ѝ ја доверува задачата за заштита на „интересите на работниците кога тие се вработени во земји што не се нивните сопствени земји“, и

Сметајќи дека Декларацијата од Филадельфија потврдува, меѓу принципите врз коишто се заснова Организацијата, дека „трудот не е стока“ и дека „сиромаштијата во кое било место претставува опасност за просперитетот секаде“ и ја признава свечената обврска на МОТ за унапредување на програмите за постигнување особено целосна вработеност преку „трансферот на работната сила, вклучувајќи ја миграцијата заради вработување...“,

Земајќи ги предвид Светската програма за вработување на МОТ и Конвенцијата и Препораката за политиката за вработување, 1964 г., и нагласувајќи ја потребата за избегнување на прекумерното и неконтролираното или непотпомогнатото зголемување на миграциските движења поради нивните негативни последици од социјален и хуманитарен аспект, и

Сметајќи дека, за да ја надминат неразвиеноста и структурната и хроничната невработеност, владите на голем број земји сè повеќе нагласуваат дека е пожелно да се поттикнува трансферот на капиталот и технологијата наместо трансферот на работници во согласност со потребите и барањата на овие земји, што е во заеден интерес на земјите на потекло и на земјите на вработување, и

Земајќи го правото на секое лице да напушти која било земја, вклучително и сопствената, и да влезе во сопствената земја, како што е утврдено во Универзалната декларација за човекови права и Меѓународниот пакт за граѓанските и политичките права, и

Потсетувајќи на одредбите што се содржани во Конвенцијата и Препораката за миграција заради вработување (ревидирана), 1949 г., Препораката за заштита на работниците мигранти (неразвиени земји), 1955 г., Конвенцијата и Препораката за политиката за вработување, 1964 г., Конвенцијата и Препораката за службите за вработување, 1948 г., и во Конвенцијата за агенциите за вработување што ги наплатуваат своите услуги (ревидирана), 1949 г., што се занимаваат со прашања како што е уредувањето на регрутирањето, воведувањето и вработувањето на работниците мигранти, обезбедувањето точни информации во врска со миграцијата, минималните услови што треба да ги добијат мигрантите во текот на патувањето и по пристигнување, донесувањето активна политика за вработување и меѓународната соработка за овие прашања, и

Сметајќи дека миграцијата на работниците поради условите на пазарите на трудот треба да се врши под одговорноста на службените агенции за вработување или во согласност со релевантните билатерални или мултилатерални договори, особено оние што го дозволуваат слободното движење на работниците, и

Сметајќи дека доказите за постоењето незаконска и тајна трговија со работната сила упатуваат на потребата од донесување нови стандарди што се посебно насочени кон елиминацијата на таквите злоупотреби, и

Потсетувајќи на одредбите на Конвенцијата за миграција заради вработување (ревидирана), 1949 г., што бара од членките што ја ратификувале да применуваат за мигрантите што законито престојуваат на нивните територии третман што не е помалку поволен од оној што го применуваат за сопствените државјани во однос на низа различни прашања што се набројани во конвенцијата, под услов ако тие се регулирани од закони или прописи или се предмет на контрола од страна на административните органи, и

Потсетувајќи дека дефиницијата на поимот „дискриминација“ во Конвенцијата за дискриминација (вработување и занимања), 1958 г., не ги опфаќа задолжителни разликите врз основа на државјанството, и

Сметајќи дека се пожелни дополнителни стандарди, вклучувајќи ги оние во областа на социјалното осигурување, за унапредување еднакви можности и третман за работниците мигранти и, во однос на прашањата што се уредени со закони или прописи, или се предмет на контрола од страна на административните органи, за осигурување третман што е најмалку еднаков на оној што го добиваат државјаните, и

Констатирајќи дека, за целосниот успех на акцијата што се однесува на многу разновидните проблеми на работниците мигранти, неопходна е тесна соработка со Обединетите нации и останатите специјализирани агенции, и

Констатирајќи дека при утврдувањето на рамката на следниве стандарди е земена предвид работата на Обединетите нации и на други специјализирани агенции и дека, за да се избегне удвојувањето и да се осигури соодветна координација, ќе постои континуирана соработка на унапредувањето и осигурувањето на примената на овие стандарди, и

Одлучувајќи се за донесување определени предлози во однос на работниците мигранти, што претставува петта точка на дневниот ред на седницата, и

Утврдувајќи дека овие предлози треба да добијат форма на меѓународна конвенција што ги надополнува Конвенцијата за миграција заради вработување (ревидирана), 1949 г., и Конвенцијата за дискриминација (вработување и занимања), 1958 г.,

на дваесет и четврти јуни, илјада деветстотини седумдесет и петта година, ја донесува следнава Конвенција, што може да се наведува како Конвенција за работници мигранти (дополнителни одредби), 1975 г.:

ДЕЛ I. МИГРАЦИЈА ВО УСЛОВИ НА ЗЛОУПОТРЕБА

Член 1

Секоја членка, каде што е во сила оваа Конвенција, се обврзува да ги почитува основните човекови права на сите работници мигранти.

Член 2

1. Секоја членка, каде што е во сила оваа Конвенција, настојува систематски да утврди дали има незаконски вработени работници мигранти на нејзината територија и дали постојат движења на мигранти заради вработување што поаѓаат од, поминуваат низ или пристигнуваат на нејзината територија каде што таквите мигранти во текот на патувањето, по пристигнување и за време на престојот и вработувањето се изложени на услови што ги прекршуваат релевантните меѓународни мултилатерални или билатерални инструменти или договори, или националните закони или прописи.

2. Репрезентативните организации на работодавачите и работниците се консултираат целосно и ним им се овозможува да ги поднесуваат сите информации што тие ги поседуваат во врска со ова прашање.

Член 3

Секоја членка ги донесува сите потребни и соодветни мерки, како во рамките на својата надлежност, така и во соработка со останатите членки...

(а) за забранување на тајната миграција заради вработување и незаконското вработување на мигрантите, и

(б) против организаторите на незаконската или тајната миграција заради вработување кога таквата миграција поаѓа од, поминува низ или пристигнува на нејзината територија, и против оние што вработуваат работници што имигрирале под незаконски услови,

со цел да се спречат и да се елиминираат злоупотребите што се спомнуваат во член 2 на оваа Конвенција.

Член 4

Членките особено ги преземаат потребните мерки, на национално и меѓународно ниво, за воспоставување систематски контакти и размена на информации за ова прашање со другите држави, во консултации со репрезентативните организации на работодавачите и работниците.

Член 5

Една од целите на мерките што се преземаат во согласност со членовите 3 и 4 на оваа Конвенција е да се овозможи гонењето на организаторите на незаконската трговија со работната сила без оглед на тоа во која земја ги вршат таквите активности.

Член 6

1. Во согласност со националните закони или прописи се преземаат мерки за ефективно откривање на незаконското вработување работници мигранти и примена на административни, прекршочни и кривични санкции, што вклучуваат и затворски казни, во однос на незаконското вработување работници мигранти, организирањето миграции на мигранти заради вработување што е утврдено дека ги вклучуваат злоупотребите што се спомнуваат во член 2 на оваа Конвенција, и во однос на свесното помагање на таквите миграции, без оглед на тоа дали се работи за добивка или поради други причини.

2. Ако некој работодавач е предмет на судско гонење во рамките на примената на мерките врз основа на овој член, тој има право да поднесе докази за своите добри намери.

Член 7

Репрезентативните организации на работодавачите и работниците се консултираат во врска со законите и прописите и останатите мерки што се предвидуваат во оваа Конвенција и се наменети за спречување и елиминирање на горенаведените злоупотреби, и се признава нивната можност да поведуваат иницијативи во оваа смисла.

Член 8

1. Под услов ако законски престојувал на територијата за целите на вработување, работникот мигрант не се смета дека се наоѓа во незаконска или нерегулирана положба единствено поради фактот дека го изгубил вработувањето, што само по себе не повлекува повлекување на неговата дозвола за престој или, во зависност од случајот, дозволата за работа.

2. Според тоа, тој ужива еднаков третман како државјаните во однос, особено, на гаранциите во врска со сигурноста на вработувањето, обезбедувањето алтернативно вработување, привремено вработување во случај на невработеност и преквалификација.

Член 9

1. Без тоа да биде во спротивност со мерките што се наменети за контролирање на движењето на мигрантите заради вработување преку осигурување дека работниците мигранти влегуваат во националната територија и стапуваат во работен однос во согласност со релевантните закони и прописи, работникот мигрант и неговото семејство во случаите кога не се почитувани овие закони и прописи и во коишто неговата положба не може да се регулира, ужива еднаков третман во однос на правата што произлегуваат од минатото вработување во однос на платата, социјалното осигурување и другите надоместоци.

2. Во случај на спор за правата што се спомнуваат во претходниот став, работникот добива можност да го изложи својот случај пред надлежно тело, лично или преку застапник.

3. Во случај на протерување на работникот или на неговото семејство, тие не ги поднесуваат поврзаните трошоци.

4. Ништо од она што е содржано во оваа Конвенција не ги спречува членките да им дадат право да останат и да се вработат законски на лицата што незаконски престојуваат или работат во земјата.

ДЕЛ II. ЕДНАКВИ МОЖНОСТИ И ТРЕТМАН

Член 10

Секоја членка, каде што е во сила оваа Конвенција, се обврзува да утврди и да спроведува, со методи соодветни на националните услови и практики, национална политика насочена кон промовирање еднакви можности и третман во однос на вработувањето и занимањето, социјалното осигурување, синдикалните и културните права и индивидуалните и колективните слободи за лицата што во својство на работници мигранти или членови на нивните семејства законски престојуваат на нејзината територија.

Член 11

1. За целите на овој дел од Конвенција, изразот *работник мигрант* значи лице што мигрира од една земја во друга за да се вработи на каков било начин освен за своја сметка и ги опфаќа сите лица што се редовно примени во својство на мигранти заради вработување.

2. Овој дел на Конвенцијата не се применува за...

(а) погранични работници;

(б) уметници и членови на слободни професии со краткотраен влез во земјата;

(в) морнари;

(г) лица што доаѓаат исклучиво за целите на обука или за образование;

(д) лица што се вработени во организации или претпријатија што работат на територијата на определена земја, кои биле примени привремено во таа земја на барање од нивните работодавач за вршење посебни должности или задачи, за ограничен и определен временски период, и од кои се бара да ја напуштат земјата по завршувањето на своите должности или задачи.

Член 12

Секоја членка, со методи што се соодветни на националните услови и практики...

(а) бара соработка од организациите на работодавачите и работниците и други соодветни тела во промовирањето на прифаќањето и спроведувањето на политиката што се предвидува во член 10 на оваа Конвенција;

(б) донесува законодавство и промовира образовни програми со кои се обезбедува прифаќање и спроведување на политиката;

(в) презема мерки, ги поттикнува образовните програми и развива други активности што се насочени кон колку што е можно поцелосно запознавање на работниците мигранти со политиката, нивните права и обврски и со активностите што се наменети за обезбедување ефективна помош на работниците мигранти во вршењето на нивните права и за нивната заштита;

(в) укинува секакви статутарни одредби и изменува секакви административни инструкции или практики што не се во согласност со политиката;

(д) во консултации со репрезентативните организации на работодавачите и работниците формулира и применува социјална политика што е соодветна на националните услови и практики и што им овозможува на работниците мигранти и на нивните семејства да ги користат погодностите што се користат од страна на нејзините државјани, истовремено земајќи ги предвид, без тоа да влијае штетно врз принципот на еднакви можности и третман, посебните потреби што тие може да ги имаат додека не се приспособат кон општеството во земјата на вработување;

(f) ги презема сите мерки за помагање и поттикнување на напорите на работниците мигранти и нивните семејства за зачувување на својот национален и етнички идентитет и културните врски со својата земја на потекло, вклучувајќи ја можноста децата да добијат определени познавања на својот мајчин јазик.

(е) гарантира еднаков третман, во однос на условите за работа, за сите работници мигранти што вршат иста работа без оглед на тоа какви се посебните услови на нивните вработувања.

Член 13

1. Членката може да ги преземе сите потребни мерки што се во нејзина надлежност и да соработува со другите членки за олеснување на обединувањето на семејствата на сите работници мигранти што законски престојуваат на нејзината територија.

2. Членовите на семејството на работникот мигрант за коишто се применува овој член се сопругникот и децата што се издржувани од него, таткото и мајката.

Член 14

Секоја членка може...

(а) да го услови слободниот избор на вработувањето, истовремено осигурувајќи им го правото на географска мобилност на работниците мигранти, со законит престој на работникот мигрант на нејзината територија за целите на вработување во определен пропишан период што не е подолг од две години, или, ако нејзините закони или прописи предвидуваат договори на определено време што е пократко од две години, дека работникот го завршил својот прв договор за работа;

(б) по соодветни консултации со репрезентативните организации на работодавачите и работниците, да донесе прописи во врска со признавањето на стручните квалификации што се стекнати надвор од нејзината територија, вклучувајќи сертификати и дипломи;

(в) да го ограничи пристапот до ограничени категории вработувања или функции кога тоа е потребно во интерес на државата.

(Завршни одредби)